

[Justitsministeren]

skal det fremhæves, at den påtænkte regel ikke vil få betydning for allerede registrerede motorcykler. Den får udelukkende virkning for motorcykler, der registreres efter ikrafttrædelsesdatoen, dvs. efter den 1. april 1980.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (12/12 78) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren tage skridt til, at salget af drikke med alkohol fra DSBs togkiosker ophører?«

(Spm. nr. 358).

Begrundelse.

Ifølge dagspressen terroriseres togpersonalet af spirituspåvirkede passagerer specielt fredag eftermiddag og aften samt søndag aften.

Mange passagerer føler sig generet af disse forhold.

Forholdene var betydelig roligere, da der i 14 dage var lukket for togkioskerne på grund af strejke.

Besvarelse (21/12 78):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Problemet vedrørende uro i tog på grund af umådeholden spiritusnydelse koncentrerer sig stort set alene om enkelte fjerntrafiktog på fredage og søndage og ved højtider. Spørgsmålet har flere gange af DSB været taget op til behandling, og der blev i 1976 gennemført en række foranstaltninger med sigte på at mindske problemerne.

Disse foranstaltninger har haft en positiv virkning, og det er over for mig bekræftet, at omfanget af uro i tog trods et stigende antal rejsende ikke er i tiltagende, men snarere i aftagende.

Det har i forbindelse med nævnte foranstaltninger også været overvejet at forbyde salg af øl og spiritus gennem DSBs togkiosker. De foretagne undersøgelser viser imidlertid, at nævnte salg gennem togkioskerne ikke spiller nogen afgørende rolle i spørgsmålet om uro i tog, idet uroen overvejende må tilskrives drikkevarer medtaget af passagererne selv, og tendensen hertil vil utvivlsomt forstærkes, hvis salget i toget ophørte. Hertil kommer, at forbuddet især vil ramme

det store flertal af passagerer, der ikke volder problemer, og som næppe vil kunne forstå, at DSB togservice sælger og serverer forskellige kolde (og i visse tilfælde varme) retter, men ikke kan sælge øl.

Det bemærkes, at togkioskens stewardesser har strenge instrukser om at overholde beværterloven, herunder også punktet om ikke at sælge øl og spiritus til passagerer, der er synligt berusede.

En foretagen undersøgelse af det tilsvarende problem under restaurationskonflikten fra den 20. april til den 5. maj 1978, hvorunder DSBs togkiosker og færgerestauranter ikke var betjente, viser ingen nævneværdig forskel på forholdene i tog med og uden betjent togkiosk.

Jeg mener derfor, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for at kunne imødekomme det fremsatte ønske.

Til *udenrigsministeren* (12/12 78) af:

Gert Petersen (SF):

»Agter udenrigsministeren at tilkendegive over for regeringen i Teheran, at Danmark er dybt rystet over den grove og umenneskelige krænkelser af menneskerettighederne, som længe har fundet sted, og som nu har nået et højdepunkt?«

(Spm. nr. 359).

Begrundelse.

I snart et halvt år har shahen af Iran med alle voldelige midler søgt at bekæmpe en bred, folkelig utilfredshed for at opretholde et regime, der uden nogen tvivl fordømmes af det iranske folks store flertal.

Også inden udbruddet af de nuværende uroligheder var det en kendt sag, at shahens regering holdt sig ved magten ved massearrestationer, terror og tortur, og at Iran var en politistat. Modsætningen mellem folk og shah har imidlertid nu nået et punkt, hvor shahens bevarelse af magten kun lader sig realisere gennem masseskydning af demonstranter. Tallet på dræbte er ikke gjort op, og mange meldinger er indbyrdes modstridende, men der er ingen tvivl om, at det løber op i mange tusinde.

I betragtning af den kloge interesse, den danske regering i reglen udviser for menneskerettighederne, må det forekomme forbav-